AUCA DEL MUSEU ARXIU DE SANTA MARIA

Dibuixos: XEVI RIBAS

Text: JORDI MALÉ

Un any de record feliç:
mil nou-cents quaranta-sis.

Es crea a Santa Maria
un museu com cap n'hi havia.

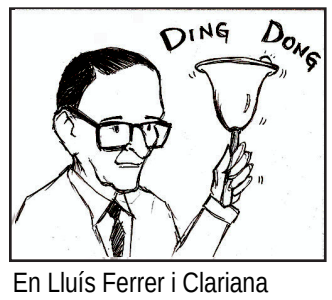

En Lluís Ferrer i Clariana
l'engega a toc de campana.

Ve amb jovent i amb aire fresc
de l'Obra de Sant Francesc.

També s'hi deixa la pell
mossèn Antolí Vancell.

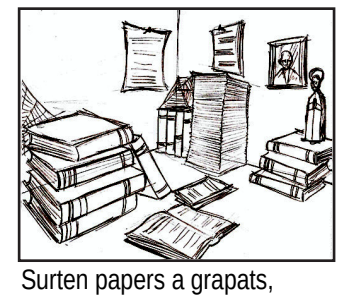

Surten papers a grapats,
aquí i allà entaforats.

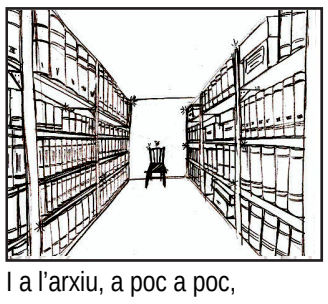

I a l'arxiu, a poc a poc,
cada cosa troba un lloc.

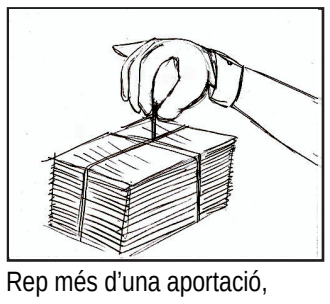

Rep més d'una aportació,
i té uns fons que déu n'hi do.

Però amb el traspàs d'en Ferrer
ningú ja no sap què fer.

I uns anys el Museu Arxiu
tot just va fent la viu-viu.

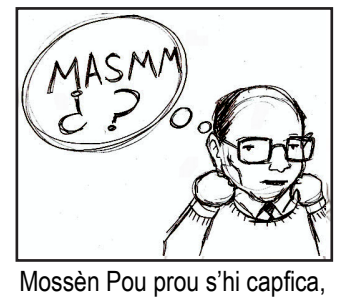

Mossèn Pou prou s'hi capfica,
per arreglar-lo una mica.

Fins que troba i veu ben clar
a qui el mort encolomar.

A en Manel fa la proposta,
i acceptar-la poc li costa.

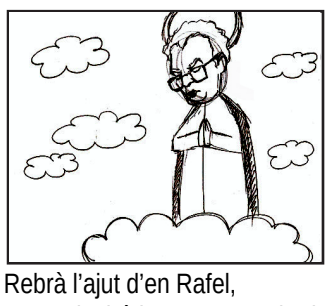

Rebrà l'ajut d'en Rafel,
que amb això ja es guanya el cel.

Amb el promptuari a la mà,
l'arxiu del rector es refà.

De ganes n'hi posen tantes,
que fan secció a les Santes.

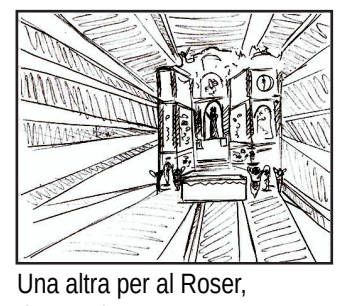

Una altra per al Roser,
de retaule gens auster.

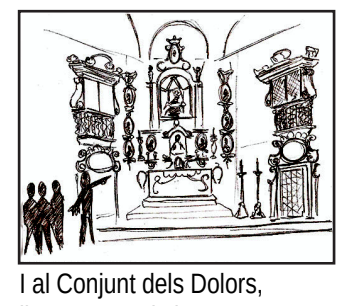

I al Conjunt dels Dolors,
li reten tots els honors.

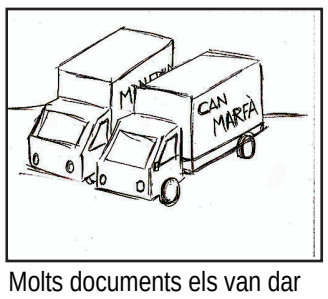

Molts documents els van dar
la Minerva i can Marfà.

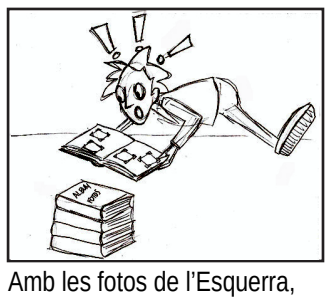

Amb les fotos de l'Esquerra,
els peus no els toquen a terra.

I en Sala fent-los retrats
els deixa immortalitzats.

A l'Hemeroteca apleguen
diaris que ja no es venen.

Celebren Sessions d'Estudi
perquè l'estudiós es mudi.

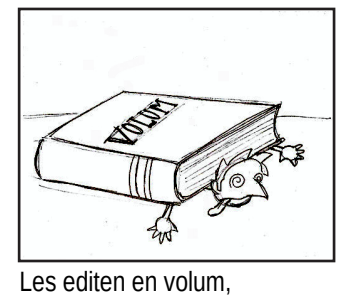

Les editen en volum,
més gruixut que la patum.

I essent gent amb molta vista,
fan com cal una revista.

Ningú no publica als Fulls
que no tingui tots els bulls.

I no s'hi esmuny ni una errata,
perquè la Pepa les mata.

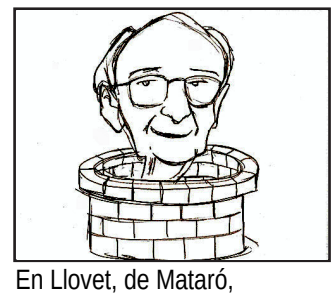

En Llovet, de Mataró,
n'és el pou d'erudició.

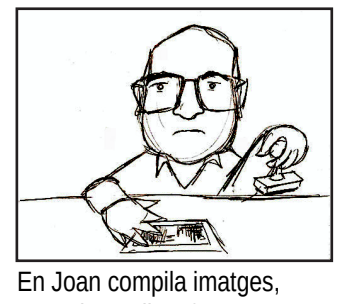

En Joan compila imatges,
com els ratolins, formatges.

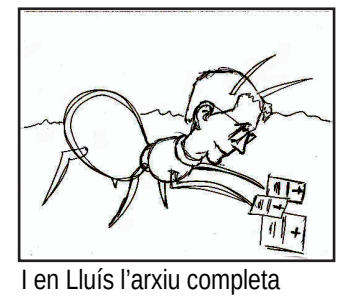

I en Lluís l'arxiu completa
fent treball de formigueta.

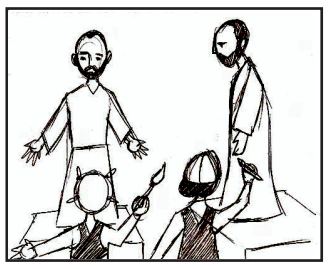

Restauren sants a pilons
tant en Pepe com l'Alfons.

I més gent que s'hi involucra,
bé que sense ànim de lucre.

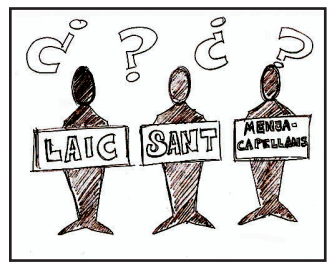

Tots són laics, uns quants mig sants,
i algun menjacapellans.

Com que ja no s'hi cabia,
van al Beata Maria.

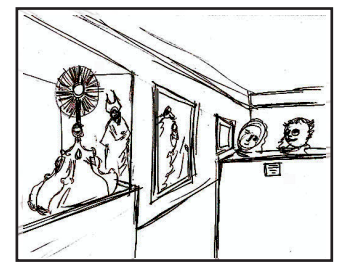

De Síntesi n'hi ha una sala
que acull les peces de gala.

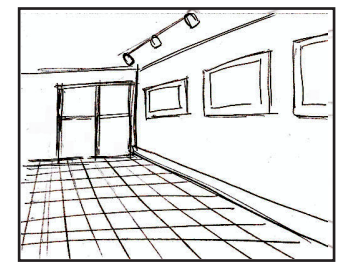

Fan més d'una exposició,
on llueix el bo i millor.

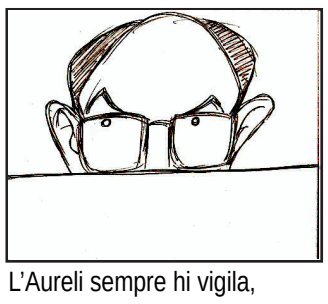

L'Aureli sempre hi vigila,
bé que la gent no s'hi apila.

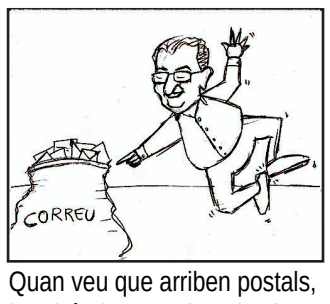

Quan veu que arriben postals,
l'Andrés fa grans bots i salts.

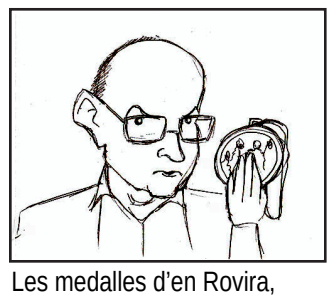

Les medalles d'en Rovira,
fins el militar admira.

D'ordenar impresos, la Marta,
mira que no se n'afarta.

I en Nico hi volia ser,
ja de petit, l'arxiver.

No se sap, de l'Aguilar,
si és que arriba o bé se'n va.

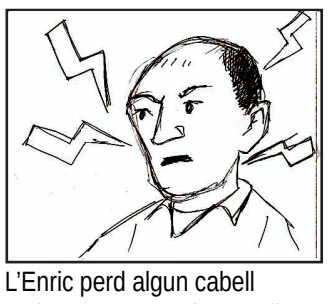

L'Enric perd algun cabell
cada cop que va al Consell.

A estudiar en Ramon s'afanya,
i un cabàs d'lluros guanya.

Treballar a la Biblioteca,
per a en Jordi és com la Meca.

I en Xevi ja hi sembla vell,
tot i ser-hi el més novell.

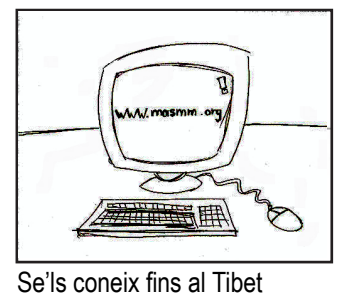

Se'ls coneix fins al Tibet
perquè ja són a internet.

Per sempre el Museu Arxiu
sigui a Mataró ben viu!

Mataró, juny de 2008 - Any del Mil·lenari de Santa Maria